

думи, които Богъ е казалъ на Мойсея и тия: *Азъ ще се явя-
вямъ надъ очистилището въ
облакъ.*

Ясно е, следователно, че ко-
гато сектантитъ се осланятъ
на втората заповѣдъ, заблуж-
даватъ, защото тая заповѣдъ
забранява изображението само
на идолитъ, но не и на ико-
нитъ. Самъ Богъ заповѣдва на
Мойсея да излѣе 2 херовими
отъ злато.

Не само стариятъ заветъ не
забранява изображение на ико-
нитъ, но и новия не го забра-
нява. Никжде не намираме И.
Христосъ и Апостолитъ да сж
говорили противъ тѣхъ. Св. Ап.
Павелъ въ посланието си къмъ
Евреитъ говори за предметитъ
отъ скинията: Златната кандил-
ница, Авроновиятъ жезълъ, хе-
ровимитъ и пр. (Евр. 9), опис-
ва се подробно, но никжде не
казва, че новиятъ законъ за-
бранява иконитъ. Исусъ се е
молилъ въ Иерусалимския
храмъ, но никому не е казалъ,
че св. образи трѣбва да се
изхвърлятъ вънъ. Исусъ На-
винъ падналъ съ лицето на
земята предъ ковчегъ и се по-
клонилъ (Гл. 76) Соломонъ за-
стана предъ жертвеника, при
ковчегъ на завета Господенъ
и принесе всеожения (3 Царст.
3.15. Чети и Псал. 5. 7. 137.1-2)
Въ скинията е горѣло кандило
съ елей (Изход. 27, 20, 21.)
предъ лицето Господне, въпрѣки

втората заповѣдъ. Тава е до-
казателство, че протестантитъ
и адвентиститъ не говорятъ
истината и не умѣятъ да тъл-
куватъ Писанието. Отъ една
страна сж противъ иконитъ, а
отъ друга тѣ най-много си слу-
жатъ съ тѣхъ. Единъ виденъ
потестантинъ, като се натъква
на това противоречие казва:
„Иконитъ сж спомени и святи
символи... трѣбва да ги из-
ползваме разумно съ голѣмо
благоговѣние, съгласно св. Пи-
сание“. (М. Калневъ) Какъ
могатъ разумно да си служатъ
съ тѣхъ, когато втората за-
повѣдъ имъ забранява?

Тѣ ни сж по скжпи отъ фо-
тографиитъ на родителитъ ни,
защото, ако още въ В. Заветъ
изъ срѣдата на херувимитъ
Богъ се е показвалъ (Изход.
22—25), ако чрезъ херувимитъ
сж се раздѣлили Иорданскитъ
води (И. Нави 3. 14—17), ако
чрезъ ковчегъ на закона сж
били съборени Иерихонскитъ
стени (И. Нови 7) иконитъ не
могатъ да бждатъ спомени, ка-
то всички други спомени! Ако
Христосъ въ храма съ изобра-
жения се е молилъ, проповѣд-
валъ и е показвалъ своята дъл-
бока почитъ, то съ това той е
далъ примѣръ на своитъ по-
следователи да почитатъ св.
изображения.

Свщ. П. Икономовъ
Варна.

Колоната за деца и юноши.

Бѣлиятъ имель.

Бѣлиятъ имель, дете, е първо-
то растение, което цвѣти презъ
зимата и предшества про-
лѣтътъ. То е дребно, вѣчно зе-
лено, паразитно растение. Рас-
те най-вече по джбовитъ дър-
вета въ високитъ гори. Него-
витъ листа сж тѣсни и дълги
а цвѣтоветъ му сж дребни и
бѣли като маргаритъ. Външна-
та имъ ципа е дебела и жила-
ва, а отвжтрѣ сж семенцата му,
обвити въ една лепкава теч-
ностъ. Дроздовѣтъ обичатъ мно-
го да ги кълватъ и по такъвъ
начинъ семенцата полепнали по
човкитъ имъ, се разнасятъ отъ
дърво на дърво и посаяватъ.

Запомни добре, дете, че
имельтъ никне само при добра
слънчева свѣтлина.

Най-интересното у това мал-
ко растение е, че то е вѣчно
зелено, дори и презъ зимата.
Но... какъ е съ твоето сър-
дце, дете? Винаги, зелено, све-
жо и любящо ли е то? Или
сѣхне, вехне? Обичашъ ли ти
Спасителя и винаги вѣрно ли
си Му? Всѣки день, всѣки часъ
всѣка минута? Давашъ ли си
вечеръ смѣтка за всичко, ко-
ето си извършило презъ деня
и казвашъ ли съ разкаяние:
днесъ азъ направихъ това и
това, съ което обидихъ Спа-
сителя... И знаешъ ли какъ
е станало всичко това? Ти
си забравило заранѣта да обе-
щашъ и решишъ, че презъ
деня ще отбѣгвашъ всѣка
къвъ грѣхъ и свето ще жи-
вѣшъ. Ти си се грижило мно-
го по-вече за себе си, за твои-
тъ житейски планове и намѣ-
рения, отколкото за Исуса. Не
забравяй, мило дете, че имела
расте само при слънчева свѣт-
лина. Така трѣбва и твоята во-
ля и намѣрения въ сърдцето
ти, да растатъ, огрѣни само
отъ вѣчната Божия свѣтлина.

Имельтъ е още едно пара-
зитно растение. Това е много
вредно, както за самото него,
така и за дървото, на което
расте. Като не може да получа-
ва храната си направо отъ зе-
мята, то се чувства не само-
стоятелно, зависимо, даже не
би и живѣло, а като отнема
пъкъ хранителнитъ сокове на
дърветата, предизвиква тѣхно
то изсѣхване и смъртъ. Значи

паразитството е много гибел-
но за растенията. А какъ е съ
хората? Имаме ли такива хора
— паразити? О! да! И то не
малко. Тѣ се лениятъ да рабо-
тятъ като използватъ добро-
тата на другитъ, предпочитатъ
да просятъ, отколкото да ра-
ботятъ. Ами... какъ е съ де-
цата? — Същото. И тукъ има
деца, които паразитиратъ въ
ядене, въ кжщи, въ учили-
ща, при домашни и класни уп-
ражнения въ играта — навсѣкж-
де.

И както имельтъ е слабо и
несамостоятелно растение, та-
ка и такива паразити — деца
сж слаби и неспособни. Тѣ не
успѣватъ въ живота. Тѣ стра-
датъ и мизерствуватъ до край.
Освенъ това, такива лоши и
лениви деца сж опасни и за
другитъ, добритъ, здравитъ
трудолюбивитъ деца. И има ли
по-лошо отъ това, като си лошъ
да направишъ и другитъ ло-
ши? Каква съблазнь!

Накрая ще спомена, че бѣ-
лиятъ имель се смѣталъ за све-
то растение отъ езичниците.
Старитъ гали вѣрвали, че се-
мената му падали отъ небето
и че имельтъ носелъ щастие.
Затова устройвали цѣли из-
лети, начело съ тѣхнитъ дро-
иди (жреци), облечени въ бѣ-
ли дрехи, да го търсятъ. На-
мѣренъ, имела бивалъ отрѣзанъ
съ малкъ златенъ сърпъ отъ
самия дроида, който го
обвивалъ въ бѣлъ вуалъ и при
голѣми празненства го разда-
валъ за здраве и щастие. Как-
во суевѣрие!

Действително и ние, хри-
стианитъ, употребяваме цвѣта
при известни обряди, но нека-
то символъ на щастие, а про-
сто се радваме на творението
на добрия Богъ.

Интересното е, че и днесъ
въ Европа ще видите на мно-
го коледни и новогодишни кар-
тички, освенъ пожеланията,
и клонче отъ бѣлъ имель. За-
що? Дали това е останало още
отъ езичеството или съ вѣчно
зеления цвѣтъ на имела ис-
катъ да пожелаятъ вѣчна зе-
ленина, свежестъ и реализира-
не на пожеланията — незна-
я. Въ всѣки случай, ако това е
така, добре, но ако се мисли
както у езичниците, че носи

щастие, трѣбва да се скърби
че суевѣрието има още мѣсто у
културнитъ народи.

Нека не забравяме, че сме
християни. Всичко предишно,
езическо, може да е красиво,
да го изучаваме, но то не е
наше. Отбелязано е съ други
цифри, съ други системи. То
е мъртво за насъ.

Днесъ ние живѣемъ въ епо-
хата на християнството, която
още не е свършена. Телѣрва
на насъ християнитъ, както и
на цѣлия човѣшки родъ, пред-
стои страшния сждъ Божи.

Нека тогава не се заблуж-
даваме, а останемъ вѣрни на
нашия милъ Спасителъ Исуса
Христа.

Ек. Д-ръ Панайотова.

ХРОНИКА.

Статиятъ на Н. Впр. Ми-
трополитъ Симеонъ за Все-
правосл. конференция ни се
искать отъ разни мѣста изъ
България. За съжаление, пър-
витъ четири броя съ неговитъ
статии сж вече изчерпани.
Възнамѣряваме да издадемъ
въ единъ или два броя завед-
нажъ всичкитъ статии, защото
се вижда, че тѣ пробудиха
живъ интересъ въ обществото.
Чакаме да завърши Н. Впре-
освещенство всичкитъ си ста-
тии. Излезли сж шестъ. Ще
има още три. За съжаление
той отъ една седмица пакъ не
е добре съ здравето си. И
малъ е температура 38°. Лѣка-
рьтъ го заставилъ за известно
време да остане на легло. Той
ще продължи щомъ му се
позволи да работи.

Женското Д-во „Родолю-
бие“ кани членкитъ си въ не-
дѣля 10 ч. с. по случай дру-
жествения празникъ „Благо-
вѣщение“

Отъ Настоятелството.

Клонътъ на Дружеството
Морски сговоръ кани члено-
ветъ си на 7 т. м., недѣля, 10
ч. сутринѣта въ салона на
Военния клубъ на **общо го-
дишно събрание** съ дне-
венъ редъ: Отчетъ на Управ.
тѣло за изтеклата година и др.

Ученическото православно
християнско дружество „Вѣ-
ра, Надежда и Любовь“ при
църквата „Св. Три Светители“
въ Шуменъ, ржководено отъ
младия свещ. Хубанчевъ, е
получило похвално писмо отъ
Н. Впр. Св. Варненския Ми-
трополитъ, въ което между дру-
го се казва: „...радвамъ се, че
съ достапохвални усилия се
подхвана на ново работата и
даде добри резултати. Господъ
да благослови всички добри
работници и да помогне да
напредне и укрепне доброто
дѣло“. Редакцията на вестника
съ удоволствие ще дава мѣсто
на всичко, което става около
братствата и хр. дружества въ
града, стига да се съобща на
време. Ржководителитъ на тия
организации сж скжпи въ све-
денията си. Ние сами незнаемъ
какво става въ братствата,
др-та и църквитъ. Напредва
следователно, ни упрѣкватъ
понѣкога, че не пишемъ често
за тия църковни организации.
А това трѣбва да става, за-
щото излиза, че въ града ра-
боти за Христа само протес-
танскиятъ пасторъ Георгиевъ,
който всѣка сжбота въ **Ш. ве-
сти** съобщава какво ще прави въ
недѣля, а православнитъ свеще-
ници спятъ, когато около дѣл-
тъ църкви кипи буденъ животъ.

Всички културно просвѣт-
ни организации въ Варна съ
живото участие на Православ-
нитъ Хр. братства въ града сж
издали единъ много съдѣржа-
теленъ и навременъ позивъ
къмъ варненското гражданст-
во да бойкотира глупавитъ и

ПЕЧАТНИЦА
„СПАСЪ ПОПОВЪ“ ШУМЕНЪ
MODERN INSTALIFANA
ПРИЕМА ПОРЪЧКИ ЗА НАЙ-МАЛКА НАЙ-ГОЛА
МА ПЕЧАТАРСКА РАБОТА
ЦЕНИ КОНКУРЕНТНИ ИСКАЙТЕ ОФЕРТИ
ТЕЛЕГРАФ. АДРЕСЪ СПАСЪ ПОПОВЪ - ШУМЕНЪ ТЕЛЕФОНЪ 164

вредни конкурси за хубавици,
обявени отъ в. Утро и него-
витъ съзнания. Отъ много
мѣста на отечеството се нада-
де викъ срещу тази търговия
съ човѣшката суета и слабостъ.
За щастие, въ нашия градъ
такава глупостъ — изборъ на
хубавица — не се направи.

Нима всички не разбираме, че
весницитъ обявяватъ тия конку-
рси единствено, за да увеличатъ
своя тиражъ? И успѣватъ. Ни-
ма не виждаме съ очи колко
заразата е голѣма всрѣдъ мо-
мичетата? Имаше случай да ви-
димъ ученички отъ прогимна-
зията да вървятъ по улицата
и високо да викатъ една на
друга: „Мисъ Шуменъ, чакай!“
„Е, върви де. Ленива си ти,
мисъ Попово. Бързай!“ Види
се, последната ученичка ще е
по рождение отъ Попово. Как-
во показва този разговоръ?
Показва, че даже малкитъ мо-
мичета, да оставимъ голѣмитъ,
сж се сживѣли съ мисълъта,
че хубавицитъ между тѣхъ
трѣбва да изпъкнатъ, защото
тѣлесната хубостъ е на всеоб-
що почитание. И децата, вмѣ-
сто да се напредварватъ въ ус-
вояване на преподаванитъ имъ
знания, напредварватъ се още
отъ сега да се облекатъ по-
кокетно, да предаватъ на ли-
цето си по изразителенъ и
интересенъ видъ. Срещатъ се
все по-често ученици и ученич-
ки съ необикновена, счупена,
кокетна, божемъ, походка, пог-
ледъ и обноско. Това показва,
че желанието да бждатъ мла-
дитъ хубави се е превърнала
въ мания. Ето защо, добъръ
примѣръ дадохъ просв. орга-
низации въ Варна и другаде,
като надаватъ тревога срещу
опасността отъ глупавитъ тия
конкурси.

Получихме следното писмо:

Понеже в. **Шуменски ве-
сти** отказа по свои съображе-
ния да даде мѣсто на цѣлото
мое настояще писмо, за да не
докачи ония, които мене ос-
кѣрбиха, моля дайте Вие въ
Нар. будителъ мѣсто зара-
ди истината.

Анонименъ драскачъ „Не-
въздържатель“ счелъ за голѣ-
ма гордостъ да пише въ бр.
18 на в. „Шуменски вести“
дребнавости и нелепости по
мой адресъ. Не бихъ му нап-
равилъ честъ съ отговора си,
ако той бѣше казалъ самата
истина.

Бѣхъ въ дома на Мовр. Ди-
мовъ, не на свадба, а на ве-
черя въ интименъ кръгъ отъ
десетина души, а въ такъвъ
кръгъ отъ хора шеги и весели
разговори сж нѣщо обикновено.
Шегитъ ми, обаче, сж преда-
дени съсемъ извратено.

Дописката характеризира ав-
тора й като дребнавъ и зло-
бенъ човѣкъ. Ако той е мо-
рално и умствено издигнатъ
човѣкъ, трѣбваше да пише за
много по-важни работи, които
ставатъ въ село, като конста-
тиране липса на сума въ учи-
лищната каса, укриване офи-
циална кореспонденция, неза-
конни съжителства, подрон-
ващи обществения моралъ и пр.

Колкото се отнася до крити-
китъ ми по отношение дѣла-
на бившия времененъ учителъ
въ село Д. Рачевъ — после кръ-
маръ, а сега писарушка, заелъ
се съ работа не по негова
ръстъ, ще кажа, че тѣ сж пра-
диви и напълно заслужени.

с. Мадара

Медиц. фелдшеръ
Т. Петковъ

Свещеницитъ отъ Шуменъ

менската духовна околия
3 и 5. того, на две групи,
маха събрание. Чете се рефер-
ратъ отъ свещ-тъ Н. Ставра-
и А. Ценовъ на тема: „Отъ
шенията на клирика къмъ
епископата“. Разискванията
тѣзи реферати, особно въ пъл-
вата група, бѣха много интер-
сни. Председателствующи
Прот. Ив. Дочевъ, обаче, се
ползува отъ случая, за да обя-
ви нѣкои свещеници които ин-
ха куража да наречатъ мно-
нѣща въ нашия църковенъ
животъ съ собственитъ и
имена. Зле постъпихъ
този човѣкъ, като
старъ навикъ и зк р и в я
мислитъ на добросъвестни
свещеници, за да ги рапорти-
предъ епарх. властъ, съ на-
рение да ги дискредитира,
тѣзи свои навици той отбл-
ква отъ себе си и после-
нитъ свещ-ци, които му же-
лятъ доброто. При това, ко-
той отрече въ срѣда, въ
тъкъ го потвърди.

Прот. Тулешковъ въ по-
следния брой 13 на **П. дѣло**
прави комплиментъ, че въ
тията си въ бр. 106 на
Б.“ за брошурата срещу
Петковъ и изборитъ въ епа-
рхията сме държали достоенъ
симпатиченъ езикъ, като
приканяли свещенството
то епархията къмъ помире-
ние. Ние всѣкога сме държали
сия смѣлъ езикъ и сме би-
широко откровени, за
казваме истината въ очи. И
това си завѣдихме толко
неприятели. Прот. Тулешко-
е избързалъ съ своя комп-
лиментъ. Защото въ идния бр.
на вестника, ако остане мѣ-
и време, ще пишемъ отъ
за **Имжа** и ще запитае рѣ-
о. Тулешкова какво прави
въ „Всеpravославната“ жи-
ференция на протестантитъ
г. и защо върши измѣна спр-
мо своята църква и вѣра.
тогава пакъ ще му стане
лено, и ще пише, че свещ-
Попвасилевъ отново не дѣр-
достоенъ езикъ. Ние не
нуждаемъ отъ комплимен-
съ които се цели да ни
ворятъ устата.

Четете вестникъ
„НАРОДЕН БУДИТЕЛ“